αβαράρω

αβαράρω, ρ. [<ιταλ. varare + α- προτακτ.]. **1α.** (στη γλώσσα της αργκό) ξεκινώ, προχωρώ, απομακρύνομαι, φεύγω: «κάθε βράδυ κατά τις δέκα αβαράρει για το σπίτι του». **β.** αποτρέπω: «κι εκεί που τα νεύρα όλων ήταν τεντωμένα, άρχισε τα αστεία του ο τάδε κι αβαράρισε τον καβγά». **2.** (στη ναυτική γλώσσα) απομακρύνω βάρκα ή μικρό πλοίο από κάποιο σημείο σπρώχνοντας με το κουπί, ή με τα χέρια ή απομακρύνω πλοίο από το αγκυροβόλιό του: «παρήγγειλε στο ναύτη του ν’ αβαράρει συνεχώς με το κουπί πάνω στην προκυμαία για να μην πέσουν απάνω της || απ’ το ύψωμα είδε το πλοίο ν’ αβαράρει προς την μπούκα του λιμανιού».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας